

محسن بیرانوند: تاریخ سازی وزنه برداری درآناهایم تکرار نمی شود

سیاه نمایی کردند تا زمین بخوریم!

به حضور کاروان وزنه‌برداری ایران در فورده نروژ دارد. به همین بهانه با او که یکی از چهره‌های ماندگار و افتخارآفرین تاریخ وزنه‌برداری ایران است، هم‌کلام شدیم تا ضمن خاطره‌بازی با بیرانوند، وضعیت فنی و مدیریتی حال حاضر وزنه‌برداری ایران را در مسیر المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس آتالیو بررسی کنیم.

امریکا که نامش در کتاب تاریخ رقابت‌های جهانی به‌عنوان اولین سرمربی تأثیرگذار وزنه‌برداری ایران که موفق شده تیمش را در طول تاریخ ۹۰ساله رقابت‌های جهانی (امتیازی و مدالی) برای اولین بار قهرمان دنیا کند ماندگار شد با بیان این مقدمه، ضمن تبریک دومین قهرمانی وزنه‌برداری در آوردگاه جهانی ۲۰۲۵ نروژ، در این گفت‌وگو نگاه متفاوتی

آن روز درقامت منتقد، بی‌مهابا پرماتاختند و هر طور که می‌توانستند برای زیر سؤال بردن اولین قهرمانی تاریخی وزنه‌برداری در دنیا که به صورت همزمان توأم شد با قهرمانی مدالی و امتیازی کاروان ایران قلم زدند، کارشناسی کردند و رسانه‌ها را علیه ما بسیج نمودند. «محسن بیرانوند سرمربی تیم تاریخ‌ساز وزنه‌برداری ایران در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۷

ایران بود. ما برای نخستین بار در تاریخ ۹۰ساله مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی جهان موفق شدیم هم به لحاظ امتیاز تیمی و هم از نظر مدالی مقتدرانه قهرمان جهان شویم. این قهرمانی حقیقتاً کار بزرگ و تاریخی بود که از چند بعد برای ما ارزشمند بود و در تاریخ ورزش ایران ماندگار شد. کسانی که امروز سکاندار مجموعه‌مدیریتی و فنی وزنه‌برداری ایران هستند،

«قهرمانی ما در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۷ آناهایم آمریکا بدون شک یکی از اتفاقاتی مهم ثبت شده در تاریخ ورزش و وزنه‌برداری

رضا عباسپور
روزنامه‌نگار

یک چهارم «مدال‌های طلا» در آمریکا به ما رسید

محسن بیرانوند، سرمربی تیمی که برای اولین بار در تاریخ وزنه‌برداری صاحب عنوان نخست جهان شده است در خصوص مقایسه قهرمانی وزنه‌برداری در ۲۰۱۷ آمریکا با دومین قهرمانی ما در ۲۰۲۵ نروژ معتقد است: «واقعیت این است که قهرمانی تاریخی ما در ۲۰۱۷ آناهایم در مقایسه با دومین قهرمانی در نروژ از چند بعد متفاوت بوده و از اهمیت و ارزش بالاتری برخوردار است. اول اینکه ما در جهانی آناهایم موفق شدیم از مجموع

۸وزن صاحب ۲مدال ارزشمند طلایی‌رنگ مجموع شویم که می‌توان گفت تقریباً یک چهارم طلاهای دنیا در آوردگاه جهانی ۲۰۱۷ به ایران رسید. در کنار این اتفاق بزرگ، رکوردشکنی‌های تاریخی «سهراب مرادی» در جهانی ۲۰۱۷ آمریکا شکستی بود که بعد از آن هم دیگر تکرار نشد. سهراب مرادی سال‌های متصادی با مریبان زینادی در رویدادهای داخلی و بین‌المللی حاضر می‌شد، اما تا قبل از ۲۰۱۷ هیچ وقت نتوانسته

بود رکوردهای دنیا را شکسته و به نام خود ثبت کند. سهراب در المپیک ۲۰۱۶ ریو هم قهرمان المپیک شده بود، اما با رکوردهایی به‌مراتب پایین‌تر از رکوردهایی که در جهانی آناهایم آمریکا ثبت کرد. این وزنه‌بردار در بازی‌های ایندورگیمز ازبکستان چند ماه قبل از اینکه به آناهایم برویم نیز با سرمربیگری من موفق شده بود به رکوردهای جهانی حمله کند. اوج قدرت و صلابت سهراب اما جهانی ۲۰۱۷ آمریکا بود

که او با رکوردشکنی خود و کسب ۳نشان طلای کسرب، دوزرب و مجموع جهان شکستی‌ساز این مسابقات لقب گرفت. قطعاً این ماجرا یعنی بازگشت سهراب مرادی به عرصه بین‌المللی وزنه‌برداری بعد از ماجرای بازنشستگی اجباری که برای او ایجاد شده بود، حاصل یک کار تیمی ارزشمند و تکرارنشده‌ای است که در دوره مدیریتی دکتر علی مرادی شکل گرفت و حقیقتاً کار یک نفر هم نبود. یکی کار تیمی ارزشمند بود که برای

وزنه‌برداری ایران چندین و چند مدال مرغوب و تاریخی جهان و المپیک را به ارمغان آورد. بنابراین نکته مثبت و مهم دیگری که در جهانی ۲۰۱۷ آناهایم ماندگار شد همین حضور برقدرت سهراب مرادی روی تخته جهانی بود که با یک کار گروهی قوی و تکرارنشده‌ای در سیستم مدیریتی و فنی وزنه‌برداری در تاریخ ورزش این کشور ماندگار شد.»

مربیان سازنده شهرستانی را دریابید

بیرانوند در پایان از نگاه حمایتی ویژه به مربیان سازنده شهرستانی در دوره قبل و متوقف شدن اغلب برنامه‌های حمایتی ویژه که باعث ایجاد انگیزه در هیأت‌های استانی و شهرستانی سراسر کشور شده بود نیز رمزگشایی می‌کند: «چا دارد در پایان چند غلبه و برنامه‌های جهان دارد اجرا می‌شود. و بگویم شاید به کار دوستان و باعث پیشرفت این رشته شد. من زمانی که عضو کمیته مربیان و تحقیقات فدراسیون و تحقیقات فدراسیون جهانی وزنه‌برداری شدم، چند پیشنهاد به هیأت رئیسه دادم که اتفاقاً الان می‌بینم

چند تا از پیشنهادات من عملیاتی

شده و در وزنه‌برداری جهان دارد اجرا می‌شود.

یکی از آنها ثبت روز جهانی وزنه‌برداری در تقویم IWF بود

که الان دیدم ثبت شده و همزمان با روز بازگشت وزنه‌برداری

به تقویم بازی‌های المپیک در لس‌آنجلس ثبت شده است.

سروای آن پیشنهادی برای برگزاری یک دوره مربیگری بین‌المللی در ایران داده بودم که همه کارهای آن نیز انجام

شده بود و حتی آن زمان که دبیرکل فدراسیون وزنه‌برداری

بودم تأییدش را از آقای سعیدی دبیرکل کمیته ملی المپیک و

جناب صالحی امیری گرفته بودم. اما وقتی تیم جدید مدیریتی

روی کار آمد، هر چه یافته بودیم پنبه شد و آنها متأسفانه

زیر بار برگزاری این کلاس مهم بین‌المللی نرفتند. این را

به جرأت عرض می‌کنم تا در تاریخ ثبت شود. وزنه‌برداری

ایران بی‌چون و چرا الان هر سازوکار و پیشرفتی از نظر کلاس

مربیگری و فنی در دنیا دارد، مدیون و موهون حمایت‌ها و نگاه

مدیریتی درست است که برای مرادی رئیس پیشین فدراسیون

وزنه‌برداری درحوزه ارتقای دانش مربیان و حمایت ویژه از مربیان

سازنده شهرستانی و استانی وزنه‌برداری در سراسر کشور داشتند.

اینکه مربیان سازنده شهرستانی به صورت ادواری کنار کادرفنی

تیم‌های ملی دعوت شده و به رویدادهای مهم بین‌المللی

اعزام می‌شدند تا کسب تجربه کرده و با دانش روز دنیا کار

استعدادیابی و نسل‌سازی را در سطح کشور ترویج دهند بدون

حمایت همه‌جانبه رئیس پیشین فدراسیون وزنه‌برداری اتفاق

نمی‌افتاد. اصلاً این باعث شده بود تا سبک تمرینی وزنه‌برداران

در استان‌ها تغییر کرده و به‌روز شود. الان هر کد دنبال پیشرفت

و پشتوانه‌سازی هستیم چاره‌ای جز اعتماد به مربیان سازنده

شهرستانی و حمایت از آنها نداریم. معتقدم الان زمان لازم و

کافی به انوشیروانی و همراهانش در فدراسیون وزنه‌برداری داده

شده است. بنابراین از این بعد زمان زمان نتیجه‌گیری و کسب

مدال‌های خوش‌رنگ در بازی‌های آسیایی، رقابت‌های جهانی تا

قبل از المپیک ۲۰۲۸ و کسب حداکثری سهمیه وزنه‌برداری در هر

دو بخش مردان و زنان و نهایتاً کسب بهترین مدال‌ها در بازی‌های

المپیک ۲۰۲۸ است.»

استراتژی کادر فنی چنگی به دل نزد!

بیرانوند نیم‌نگاهی هم به استراتژی کادرفنی فعلی وزنه‌برداری برای کسب موفقیت در جهانی ۲۰۲۵ نروژ دارد: «قبل از اینکه تیم‌ها به مسابقات اعزام شوند، کادرفنی برای خود یک استراتژی و اهدافی تعریف می‌کند که در واقع دلیل حضور آنها روی تخته مسابقات است. مثلاً چینی‌ها دیدیم که در جهانی نروژ استراتژی‌شان امتیاز تیمی نبود و با اعزام تعداد کمی وزنه‌بردار به جهانی ۲۰۲۵ به‌دنبال محک داشته‌های جوان خود و کسب مدال‌های مرغوب جهانی بودند. بعضی از تیم‌ها هم مثل ما این‌طور به‌نظر می‌رسید که برای هر دو منظور (هم مدال و هم امتیاز تیمی) به نروژ رفته بودند. اما در پیاده کردن هر دو استراتژی معتقدم عملکرد ایده‌آلی نداشتیم. شاید در برخی اوزان مثل ۱۱۰کیلوگرم یا ۹۴کیلوگرم به‌خاطر غیرت، روحیه و شرایط رکوردی خوبی که نصیری یا معینی داشتند موفق ظاهر شدیم، اما

بیرانوند نیم‌نگاهی هم به استراتژی کادرفنی فعلی وزنه‌برداری برای کسب موفقیت در جهانی ۲۰۲۵ نروژ دارد: «قبل از اینکه تیم‌ها به مسابقات اعزام شوند، کادرفنی برای خود یک استراتژی و اهدافی تعریف می‌کند که در واقع دلیل حضور آنها روی تخته مسابقات است. مثلاً چینی‌ها دیدیم که در جهانی نروژ استراتژی‌شان امتیاز تیمی نبود و با اعزام تعداد کمی وزنه‌بردار به جهانی ۲۰۲۵ به‌دنبال محک داشته‌های جوان خود و کسب مدال‌های مرغوب جهانی بودند. بعضی از تیم‌ها هم مثل ما این‌طور به‌نظر می‌رسید که برای هر دو منظور (هم مدال و هم امتیاز تیمی) به نروژ رفته بودند. اما در پیاده کردن هر دو استراتژی معتقدم عملکرد ایده‌آلی نداشتیم. شاید در برخی اوزان مثل ۱۱۰کیلوگرم یا ۹۴کیلوگرم به‌خاطر غیرت، روحیه و شرایط رکوردی خوبی که نصیری یا معینی داشتند موفق ظاهر شدیم، اما

یادم هست پشت صحنه مسابقه و قبل از اینکه او برای حرکت سوم یکفربش روی تخته بیاید، به سعید گفتم فکر کن الان در سالن تمرینی خودمان هستی و هیچ تماشاچی در سالن نیست، تو این قدر قدرتمندی که باید این وزنه را ایستاده بگیری. خدا را شکر سعید به خودش آمد و رفت روی تخته و حرکت سوم یکفربش را این قدر سبک گرفت که خودش هم باورش نمی‌شد. همین وزنه و عملکرد خوب سعید در دوزرب باعث شد او صاحب سکوی نایب‌قهرمانی جهان شده و به‌داد سلیبی هم کنارش روی سکوی سومی جهان بایستد. شیرین‌ترین خاطره من در زمان بازگشت بود که خدا بایم‌ز پدر سعید علی حسینی (زندگی‌یاد استاد عزیز علی حسینی) در فرودگاه وقتی ما را دید اشک شوق در چشمانش حلقه زده بود چون سال‌ها منتظر دیدن فرزندش روی سکوی جهانی بود. اتفاقی که برای خودم به آرزو و حسرت تبدیل شده بود. زسرا پدرم سال‌ها قبل به رحمت خدا رفت و نبود تا این صحنه‌های زیبا را تجربه کند. اما سال‌ها دوری از تخته مسابقه و نیز نگاه پدرش که بعد از این همه سال منتظر درخشش فرزندش بود به ثبت وزنه یکفرب سعید بستگی داشت.

نایب‌قهرمانی علی حسینی جور دیگری به دلم چسبید

در یکفرب روی وزنه‌ای که برایش انتخاب کردیم و خیلی پایین‌تر از رکوردهای تمرینی‌اش بود، ناگام باشد. واقعاً خود ما هم نگران شده بودیم، چون نتیجه تیمی و تلاش شبانه‌روزی خود سعید بعد از سال‌ها دوری از تخته مسابقه و نیز نگاه پدرش که بعد از این همه سال منتظر درخشش فرزندش بود به ثبت وزنه یکفرب سعید بستگی داشت.

بیرانوند به خاطره‌ای جالب از کسب مدال نقره جهان توسط سعید علی حسینی و بازگرداندن او به رقابت مدالی با تالاحازه و سلیبی اشاره می‌کند که منجر به نایب‌قهرمانی علی حسینی بعد از ۹سال دوری از میادین ورزشی شد نیز اشاره دارد: «تکمیل‌کننده قهرمانی تاریخی ما در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۷، درخشش سعید علی حسینی همراه با بهداد سلیبی در دسته وزنی فوق‌سنگین بود. سعید علی حسینی وزنه‌بردار فوق‌العاده توانمندی بود که معتقدم می‌توانست سال‌ها برای وزنه‌برداری ایران در دسته فوق‌سنگین افتخارآفرین باشد، اما به‌خاطر محرومیت و مشکلاتی که سال ۲۰۰۹ برایش رخ داد، چیزی حدود ۹سال از صحنه مسابقات و دنیای قهرمانی فاصله گرفت. اما سعید هم با پیگیری‌های انجام شده در دوره مدیریت قبل، به دنیای قهرمانی بازگشت و با پایان یافتن دوره محرومیتش، برای اولین بار بود که به صورت رسمی در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۷ آناهایم آمریکا روی تخته مسابقه حاضر می‌شد. همین موضوع یعنی بازگشت برای نخستین بار روی تخته جهانی روی عملکردش تأثیر منفی داشت. این شرایط باعث شد او با ۲